

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Декан юридичного факультету
_____ Лазур Я.В.
“ _____ ” _____ 2019 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Теорія кваліфікації злочинів

напрямок підготовки _____ (шифр і назва навчальної дисципліни)
081 право _____
(шифр і назва напрямку підготовки)
спеціальність _____
спеціалізація _____
(назва спеціалізації)
інститут, факультет, відділення _____ **юридичний** _____
(назва інституту, факультету, відділення)

Робоча програма з дисципліни «Теорія кваліфікації злочинів». – Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2019. – 27 с.

Розробник:

Шаранич С.С., к.ю.н., доцент кафедри кримінального права і процесу

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри кримінального права та процесу

Протокол від “ ___ ” _____ 2019 року № ___

Завідувач кафедри кримінального права та процесу

_____ Ступник Я.В.

(підпис)

Схвалено Навчально-методичною комісією факультету

Протокол від “ ___ ” _____ 2019 року № ___

Голова _____ Булеца С.Б.

(підпис)

Анотація: навчальна програма з курсу «Теорія кваліфікації злочинів» підготовлена для студентів III курсу юридичного факультету ВНЗ «УжНУ» з метою надання допомоги у вивченні курсу, у самостійній роботі з літературою, у підготовці до модульних контролів, а також до складання заліку з дисципліни.

Завдання робочої навчальної програми – допомогти студентам у вивченні матеріалів курсу, оволодіти теоретичними знаннями і практичними навиками.

РОЗДІЛ I. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ»

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 0304 право	Нормативна	
	Напрямок підготовки 6.030401 правознавство		
Модулів – 2	Спеціальність (професійне спрямування): правознавство	Рік підготовки:	
Індивідуальне науково-дослідне завдання; реферат		3-й	3-й
Загальна кількість годин денна форма-70 заочна-30		Семестр	
		VI	VI
		Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних - 4 самостійної роботи студента – 8	Освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр	30 год.	10 год.
		Практичні, семінарські	
		14 год.	4 год.
		Лабораторні	
		год.	год.
		Самостійна робота	
		46 год.	44 год.
		Індивідуальні завдання:	
Вид контролю: залік			

РОЗДІЛ II. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ВСТУП

Під кваліфікацією злочинів розуміють процес встановлення відповідності вчиненого особою діяння елементам та ознакам того чи іншого передбаченого законом про кримінальну відповідальність складу злочину і його закріплення юридичними символами (посиланням на статтю, її частину, пункт). Іншими словами, кваліфікація є юридичною (в даному разі кримінально-правовою) оцінкою тих чи інших вчинків особи.

Кваліфікація злочинних діянь є важливим завданням правозастосовних органів, від якісного виконання якого залежить оцінка характеру і ступеня суспільної небезпеки вчиненого посягання, призначення особі справедливого покарання та ін. Процес кваліфікації злочинних діянь пов'язаний зі значними труднощами, з якими стикаються органи правозастосування, а помилки при кваліфікації злочинів, допущені працівниками правоохоронних органів та судьями, стоять на заваді протидії злочинності, правам і законним інтересам людей, підривають авторитет органів правосуддя, порушують правові принципи законності, вини та справедливості. Тому поглиблене вивчення студентами юридичних вузів та факультетів проблем, пов'язаних з кримінально-правовою кваліфікацією, є надзвичайно важливим та актуальним.

Теоретичні основи кваліфікації злочинів включають комплекс питань, відповіді на котрі покликані надати майбутнім юристам базові знання, виробити практичні навички застосування кримінального закону до кожного конкретного випадку винного вчинення особою кримінально караного діяння. Вирішенню цього завдання якраз і повинно сприяти вивчення студентами курсу «Теорія кваліфікації злочинів».

Вивчення курсу «Теорія кваліфікації злочинів» включає в себе такі форми занять, як лекційні, семінарські заняття та самостійну роботу, які мають на **мети**:

- оволодіння студентами глибокими знаннями з теорії кваліфікації злочинів;
- формування навичок мислення, оцінки ситуацій, що виникають у процесі кримінально-правової кваліфікації (кваліфікації попередньої злочинної діяльності; множинності злочинів; злочинів, вчинених у співучасті; кваліфікації помилок у кримінальному праві тощо);
- напрацювання практичних вмінь правильної кваліфікації та розмежування злочинів.

Завдання курсу полягає в тому, щоб забезпечити глибоке вивчення студентами чинного кримінального законодавства України та сформувати базові навички його практичного застосування. Призначення курсу – допомогти студентам засвоїти складні і такі, що мають важливе практичне значення питання кримінального права, частина яких не охоплюється курсом Загальної та Особливої частин кримінального права.

Кожному лекційному та семінарському заняттю передують самостійна робота з такою умовою, щоб знання теоретичного матеріалу, які не охоплені лекційним курсом, проконтролювати на практичних заняттях. Крім того, в ході самостійної роботи студенти повинні поглиблено вивчати кримінальне законодавство, спеціальну літературу тощо.

Проведення семінарських занять передбачає наявність у кожного із студентів Кримінального кодексу України, конспекту лекцій та необхідної навчально-методичної літератури.

Згідно з навчальним планом на вивчення курсу «Теорія кваліфікації злочинів» (денна форма навчання) цією навчальною програмою передбачено 160 годин, з яких: лекційних – 20, семінарських – 32, консультацій – 4, самостійної роботи – 100. На залік відведено 4 години.

Однією з передумов входження України до Єдиної Європейської зони вищої освіти є реалізація системою вищої освіти України ідей Болонського процесу.

Під час підготовки даної навчальної програми враховано принципи Європейської кредитно-трансферної та акумулюючої системи (далі – ЕСТС).

Основними завданнями кредитно-модульної системи організації навчального процесу є:

- адаптація ідей ЕСТС до системи вищої освіти України для забезпечення мобільності студентів у процесі навчання та гнучкості підготовки фахівців, враховуючи швидкозмінні вимоги національного та міжнародного ринків праці;
- забезпечення можливості навчання за індивідуальною частиною освітньо-професійної програми, що сформована за вимогами замовників та побажаннями студента;
- стимулювання учасників навчального процесу щодо досягнення високої якості вищої освіти;
- унормування порядку надання можливості студенту отримання професійних кваліфікацій відповідно до вимог ринку праці.

В результаті опанування навчального курсу «Теорія кваліфікації злочинів» студенти повинні оволодіти повним обсягом знань, навичок та вмінь, а саме:

ЗНАТИ:

- поняття та значення кваліфікації злочинів в соціальному та юридичному аспектах;
- види та етапи кваліфікації злочинів;
- роль юридичної практики, прецедентів і кримінально-правової доктрини для правильної правової оцінки вчиненого;
- особливості кваліфікації злочинних діянь за об'єктивними та суб'єктивними ознаками, за наявності попередньої злочинної діяльності, а також злочинів, вчинених у співучасті та при їх множинності;
- способи вирішення конкуренції кримінально-правових норм в ході кваліфікації;
- правила кваліфікації злочинів, відповідальність за які диференційована законодавцем;
- закономірності розмежування окремих складів злочинів, а також відмежування злочинів від інших правопорушень;
- поняття, значення і види неправильної кримінально-правової кваліфікації;
- поняття, підстави, межі та порядок зміни кримінально-правової кваліфікації;

ВМІТИ:

- грамотно використовувати одержані знання в процесі застосування кримінально-правових норм;
- правильно тлумачити та застосовувати кримінальний закон і пов'язані з ним нормативно-правові акти при кваліфікації злочинів;
- швидко та якісно здійснювати пошук і систематизацію норм кримінального права;
- правильно розв'язувати ситуативні задачі.

ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕМА 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ.

Поняття кваліфікації злочинів. Принципи кваліфікації злочинів. Види та функції кваліфікації злочинів. Значення правильної кваліфікації злочинів. Структура кваліфікації злочинів. Підстави та передумови кваліфікації злочинів. Склад злочину та кваліфікація злочинів. Юридичне закріплення результатів кваліфікації злочинів. Механізм, правила, етапи та стадії кваліфікації злочинів. Значення судових роз'яснень для кваліфікації злочинів.

ТЕМА 2. КВАЛІФІКАЦІЯ ЗАКІНЧЕНОГО ЗЛОЧИНУ ТА ПОПЕРЕДНЬОЇ ЗЛОЧИННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Поняття та кваліфікація закінченого злочину. Поняття та види попередньої злочинної діяльності. Кваліфікація деяких видів готування до злочину. Кваліфікація деяких видів замаху на злочин. Кваліфікація готування до злочину та замаху на злочин при альтернативному й неконкретизованому умислі. Поняття добровільної відмови від вчинення злочину та її ознаки. Кваліфікація позитивної посткримінальної поведінки (дійове каяття). Розмежування її та добровільної відмови від вчинення злочину.

ТЕМА 3. КВАЛІФІКАЦІЯ ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ У СПІВУЧАСТІ

Кваліфікація злочину, вчиненого у співучасті. Кваліфікація дій виконавця. Кваліфікація дій організатора, підбурювача та пособника. Кваліфікація дій учасників організованої групи чи злочинної організації. Добровільна відмова від доведення злочину до кінця при співучасті. Кваліфікація дій співучасників при ексцесі виконавця. Кваліфікація посереднього виконавства. Кваліфікація співучасті із спеціальним суб'єктом. Кваліфікація вчиненого при провокації злочину. Кваліфікація причетності до злочину, її відмінність від співучасті.

ТЕМА 4. КВАЛІФІКАЦІЯ ЗЛОЧИНІВ ПРИ КОНКУРЕНЦІЇ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ НОРМ

Поняття й види конкуренції кримінально-правових норм. Відмінність конкуренції від колізії. Кваліфікація при конкуренції загальної та спеціальної норм. Кваліфікація при конкуренції частини та цілого. Конкуренція кваліфікуючих або пом'якшуючих ознак складу злочину.

ТЕМА 5. КВАЛІФІКАЦІЯ МНОЖИННОСТІ ЗЛОЧИНІВ

Загальні правила кваліфікації множинності злочинів. Кваліфікація повторності злочинів. Кваліфікація сукупності злочинів. Кваліфікація рецидиву злочинів. Кваліфікація триваючих, продовжуваних і складених злочинів, їхня відмінність від множинності злочинів.

ТЕМА 6. КВАЛІФІКАЦІЯ ДІЯННЯ ПРИ ДЕЯКИХ ВИДАХ ПОМИЛОК У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ

Кваліфікація при юридичній помилці. Кваліфікація при помилці в об'єкті та предметі. Кваліфікація при помилці в потерпілому. Кваліфікація замаху з непридатними засобами. Кваліфікація при помилці в розвитку причинового зв'язку. Кваліфікація при помилці в суспільно небезпечних наслідках. Кваліфікація посягання при "відхиленні дії".

Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					Ус бог о	у тому числі				
		л	П	Лб	ін	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Модуль I												
ТЕМА 1. Теоретичні основи кваліфікації злочинів.	4	2	4			6		2	1			6
ТЕМА 2. Кваліфікація закінченого злочину та попередньої злочинної діяльності	8	4	4			8		2	1			6
ТЕМА 3. Кваліфікація злочинів, вчинених у співучасті	12	6	6			8		2	1			8
Модуль II												
ТЕМА 4. Кваліфікація злочинів при конкуренції кримінально-правових норм	10	6	4			8		2	1			8
ТЕМА 5. Кваліфікація множинності злочинів	10	6	4			8		1	1			8
ТЕМА 6. Кваліфікація діяння при деяких видах помилок у кримінальному праві	12	6	6			8		1	2			8
Залік	4						4					
Усього годин	62	30	28			46		10	8			44

Теми семінарських (практичних) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	ТЕМА 1. Теоретичні основи кваліфікації злочинів.	4
2	ТЕМА 2. Кваліфікація закінченого злочину та попередньої злочинної діяльності	4
3	ТЕМА 3. Кваліфікація злочинів, вчинених у співучасті	6
4	ТЕМА 4. Кваліфікація злочинів при конкуренції кримінально-правових норм	4
5	ТЕМА 5. Кваліфікація множинності злочинів	4
6	ТЕМА 6. Кваліфікація діяння при деяких видах помилок у кримінальному праві	6
	Разом	28

Самостійна робота студента

№ з/п	Назва теми	Кількість Годин
1	ТЕМА 1. Теоретичні основи кваліфікації злочинів.	6
2	ТЕМА 2. Кваліфікація закінченого злочину та попередньої злочинної діяльності	8
3	ТЕМА 3. Кваліфікація злочинів, вчинених у співучасті	8
4	ТЕМА 4. Кваліфікація злочинів при конкуренції кримінально-правових норм	8
5	ТЕМА 5. Кваліфікація множинності злочинів	8
6	ТЕМА 6. Кваліфікація діяння при деяких видах помилок у кримінальному праві	8
	Разом	46

Індивідуальні завдання

Реферат – це індивідуальне завдання, яке сприяє розширенню та поглибленню теоретичних знань студентів з окремих тем навчальної дисципліни, формує навички самостійної роботи з навчальною та науковою літературою, кримінальним законодавством, судовою практикою.

Методи навчання

Курс «Судова експертиза» вивчається за допомогою наступних форм та методів навчання: лекційні заняття, практичні (семінарські) заняття, самостійна робота, колоквиуми, консультації, виконання курсових робіт та рефератів.

Лекційні заняття передбачають викладення теоретичного матеріалу безпосередньо викладачем. Лекції охоплюють основний матеріал навчальної дисципліни.

Практичне (семінарське) заняття – це форма навчального заняття, на якому студентами вивчаються попередньо визначені теми навчальної дисципліни шляхом відповідей на питання викладача. Така форма навчання спрямована на формування у студента практичних навичок застосування теоретичних знань та діючого законодавства при вирішенні практичних завдань. Викладачем організується дискусія по проблемним питанням теорії та практики кримінального права. Викладачем оцінюються виступи студентів, їх участь у дискусії, знання та вміння відстоювати свою позицію.

Самостійна робота студентів є складовою навчального процесу, основним засобом опанування навчального матеріалу у позааудиторний час. Мета самостійної роботи - засвоїти в повному обсязі навчальну програму і сформулювати самостійність як важливу професійну якість, сутність якої полягає в умінні систематизувати, планувати та контролювати власну діяльність. Завдання самостійної роботи студентів з дисципліни - засвоєння, закріплення та систематизація відповідних теоретичних знань, а також їх застосування при виконанні практичних завдань. Самостійна робота студентів забезпечує їх підготовку до поточних аудиторних занять. До основних форм самостійної роботи студентів належать такі: опрацювання прослуханого лекційного матеріалу, рекомендованих нормативних актів та літератури; вивчення та конспектування питань, передбачених для самостійного опрацювання; розв'язування задач; підготовка до семінарських занять; підготовка до різних форм поточного контролю; підготовка до модульної контрольної роботи.

Методи контролю

Поточний контроль, модульний контроль, семестровий контроль у формі заліку.

Методичне забезпечення

1. Програма навчальної дисципліни «Теорія кваліфікації злочинів». – Ужгород, 2019.
2. Конспект опорних лекцій всіх тем курсу.
3. Варіанти завдань для самостійної роботи студентів.

РОЗДІЛ 3. КРИТЕРІЇ УСПІШНОСТІ

Навчальна програма дисципліни «Теорія кваліфікації злочинів» побудована на базі кредитно-модульної системи, передбаченої Болонським навчально-освітнім процесом, де навчальне навантаження на студента визначається повним обсягом модуля, виражене в годинах.

Теорія кваліфікації злочинів як навчальна дисципліна становить собою сукупність двох модулів, кожний з яких охоплює одну автономну одиницю навчального матеріалу. Навчальне навантаження студента (в годинах) щодо засвоєння програм модуля включає як аудиторну, так і самостійну роботу.

Оцінка засвоєння програми модуля визначається викладачем, який веде курс, в результаті здійснення контрольного заходу у вигляді тестування, а також за накопичувальним методом.

У випадку застосування накопичувального методу оцінка встановлюється за результатами активності на семінарських заняттях, виконання творчих завдань, написання рефератів за тематикою, визначеною викладачем, ведення конспектів монографій тощо.

Знання студентів оцінюються за 100-бальною шкалою, передбаченою Болонським навчально-освітнім процесом (див. табл.).

Порядок поточного та підсумкового оцінювання знань студентів

Знання студентів оцінюється за 100-бальною шкалою, передбаченою Болонським навчально-освітнім процесом.

Оцінювання знань студентів здійснюється на основі результатів:

- поточного контролю знань;
- підсумкового контролю знань (заліку).

Поточний контроль знань студентів здійснюється за двома складовими:

- контроль систематичності та активності роботи студента протягом семестру;
- контроль за виконанням модульних завдань.

При контролі систематичності та активності роботи студента оцінці підлягають:

- активність на семінарських заняттях;
- складання усного або письмового колоквиуму або виконання іншого творчого завдання;
- написання реферату (есе) та його захист;
- ведення словника або конспекту першоджерел нормативних документів, монографій тощо.

Максимальна оцінка контролю активності роботи студента на семінарських заняттях становить 25 балів.

Порядок оцінювання (для прикладу):

25 балів – відвідано не менше 90 % семінарських занять та отримано оцінки «відмінно».

20 балів – відвідано не менше 75 % семінарських занять та отримано оцінки «добре», «відмінно» або не менше 90 % занять та отримано оцінки «задовільно», «добре», «відмінно».

15 балів – відвідано не менше 60 % семінарських (практичних) занять та отримано оцінки «добре», «відмінно», або не менше 75 % занять та отримано оцінки «задовільно», «добре», «відмінно».

10 балів – відвідано не менше 50 % семінарських занять та отримано оцінки «добре», «відмінно», або не менше 60 % занять та отримано оцінки «задовільно», «добре», «відмінно».

Систематичність та активність роботи всіх інших студентів оцінюється в **0 балів**.

Максимальна оцінка за складання усного або письмового колоквиуму або виконання іншого творчого завдання становить 25 балів.

Максимальна оцінка за творчу роботу-реферат чи есе становить 20 балів. При цьому максимальний бал за написання реферату становить 15 балів, ще до 5 балів викладач може поставити

за його успішний захист. Рекомендована тематика відповідних робіт, а також порядок її оцінювання, визначені в навчально-методичному посібнику до курсу.

Якщо студент бере участь у студентських олімпіадах, конкурсах наукових робіт, наукових конференціях тощо, то до підсумкової суми балів додається відповідна кількість балів в залежності від результативності вищевказаних робіт.

Модульний контроль

Протягом семестру, впродовж якого читається дисципліна, студенти виконують два модульні завдання, кожне з яких оцінюється в діапазоні **від 0 до 25 балів**.

Модульне завдання виконується у вигляді тестування. Отримана кількість балів виводиться електронно-обчислювальною машиною.

Підсумкова кількість балів модульного контролю визначається як середнє арифметичне балів за два модулі.

Максимальна оцінка модульного контролю становить 50 балів.

Підсумкова оцінка з дисципліни

Загальна підсумкова оцінка складається з суми балів за результатами поточного контролю.

Переведення даних із 100-бальної шкали оцінювання у 4-бальну здійснюється в такому порядку:

Національна шкала		Рейтингова шкала	Оцінка за шкалою ECTS	Пояснення
4-х бальна оцінка (екзамен, дифер. залік)	2-х бальна оцінка (залік)	100 бальна оцінка		
5 – Відмінно	Зараховано	90-100	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
4 – Добре	Зараховано	83-89	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
		75-82	C	Добре (у загальному вірне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
3 – Задовільно	Зараховано	65-74	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
		50-64	E	Достатньо (виконання відповідає мінімальним критеріям)
2 – Незадовільно	Незараховано	30-49	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)

		1-29	F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом або значною роботою перед складанням)
--	--	------	---	--

*Студент, який в результаті поточного контролю отримав більше **30 балів** має право не складати залік з дисципліни. У заліково-екзаменаційну відомість заноситься загальна підсумкова оцінка поточного контролю.*

*Студент, який в результаті поточного контролю отримав менше **30 балів** складає письмовий усний з дисципліни.*

Залік також може складати студент, який хоче покращити підсумкову оцінку з дисципліни, отриману за результатами поточного контролю.

Порядок оцінювання знань студента за результатами заліку аналогічний оцінюванню модульного завдання.

Результати заліку оцінюються у діапазоні від 0 до 50 балів.

При підсумковому оцінюванні знань студента, який складав залік, враховується оцінка систематичності та активності роботи студента упродовж семестру.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Конституція України. – Х.: ТОВ «Одіссей», 2006. – 48 с.
2. Кримінальний кодекс України: чинне законодавство із змінами і допов. на 24 лютого 2012 року: (Відповідає офіц. текстові). – К.: Алерта; ЦУЛ, 2012. – 182 с.
3. Кримінально-процесуальний кодекс України // www.rada.gov.ua
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення // www.rada.gov.ua
5. Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» від 30.06.1993 р. № 3341-ХІІ (з наступними змінами і доповненнями) // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3341-12>
6. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» від 07.07.2010 р. № 2453-VI (з наступними змінами і доповненнями) // <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2453-17>
7. Збірник постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах: Видання четверте / Упорядники д.ю.н., професор Гуторова Н.О., к.ю.н., доцент Житний О.О. – Х.: Одіссей, 2008. – 528 с.
8. Уголовный кодекс Австрии : пер. с нем. – М. : ИКД “Зерцало-М”, 2001. – 144 с.
9. Уголовный кодекс Голландии / науч. ред. Б. В. Волженкин : пер. с англ. И. В. Мироновой. – 2-е изд. – СПб. : Изд-во “Юрид. центр Пресс”, 2001. – 510 с.
10. Уголовный кодекс Дании / науч. ред. и предис. с. с. Беляева : пер. с датского и англ. с. с. Беляева, А. Н. Рычевой. – СПб. : Изд-во “Юрид. центр Пресс”, 2001. – 230 с.
11. Уголовный кодекс Франции / науч. ред. Л. В. Головкин, Н. Е. Крылова : пер. с франц. и предисл. Н. Е. Крыловой. – СПб. : Изд-во “Юрид. центр Пресс”, 2002. – 650 с.
12. Уголовный кодекс Федеративной Республики Германии / науч. ред. и вступ. статья д.ю.н., проф. Д. А. Шестакова; предисл. док. права Г.-Г. Йешека; перевод с нем. Н. с. Рачковой. – СПб. : Изд-во “Юридический центр Пресс”, 2003. – 524 с.
13. Уголовный кодекс Швейцарии / науч. ред., предисл. и пер. с немецкого А. В. Серебрянниковой. – СПб. : Изд-во “Юрид. центр Пресс”, 2002. – 350 с.
14. Уголовный кодекс Швеции : пер. на рус. язык с. с. Беляева. – СПб. : Изд-во “Юрид. центр Пресс”, 2001. – 320 с.
15. Уголовный кодекс Республики Корея / Науч. редактирование и предисловие докт. юрид. наук, профессора А. И. Коробеева; перевод с корейского канд. филол. наук В.В. Верхоляка. – СПб. : Изд-во “Юридический центр Пресс”, 2004. – 240 с.
16. Уголовный кодекс Японии / Науч. редактирование и предисловие докт. юрид. наук, проф. А. И. Коробеева. – СПб. : Издательство “Юридический центр Пресс”, 2002. – 226 с.

Допоміжна

1. Аветисян С.С. Соучастие в преступлениях со специальным составом. Монография. – М.: Закон и право, ЮНИТИ-ДАНА, 2004. – 467 с.
2. Агаев И.Б. Проблема повторности в уголовном праве. – М.: Юристъ, 2004. – 157 с.
3. Агаев И.Б. Рецидив в системе множественности преступлений. – М.: Юристъ, 2002. – 108 с.
4. Агаев И.Б. Совокупность преступлений: понятие, виды и наказуемость. Монография. – М.: Проспект, 2003. – 200 с.
5. Багіров С.Р. Причинний зв'язок у злочинах, що вчиняються через необережність: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. – К., 2005. – 20 с.
6. Байбарин А.А. Уголовно-правовая дифференциация возраста. Монография. – М.: Высшая школа, 2009. – 252 с.
7. Бажанов М.И. Множественность преступлений по уголовному праву Украины. – Харьков: Право, 2000. – 128 с.

8. Берзін П.С. Злочинні наслідки: поняття, основні різновиди, кримінально-правове значення: монографія. – К.: Дакор, 2009. – 736 с.
9. Бикмурзин М.П. Предмет преступления: теоретико-правовой анализ. – М.: Издательство «Юрлитинформ», 2006. – 184 с.
10. Благоев Е.В. Квалификация при совершении преступления. – М.: Издательство «Юрлитинформ», 2009. – 192 с.
11. Благоев Е.В. Применение уголовного права (теория и практика). – СПб.: Издательство Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2004. – 505 с.
12. Бойко А.И. Преступное бездействие. – СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2003. – 320 с.
13. Брайнин Я.М. Уголовная ответственность и ее основание в советском уголовном праве. – М.: Юрид. лит., 1963. – 275 с.
14. Брайнин Я.М. Основні питання загального вчення про склад злочину. – К.: Вид. КДУ, 1964. – 189 с.
15. Брич Л.П., Навроцький В.О. Кримінально-правова кваліфікація ухилення від оподаткування в Україні: Монографія. – К.: Атіка, 2000. – 288 с.
16. Бурдін В. Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені в стані сильного душевного хвилювання: Монографія. – Львів: ПАІС, 2006. – 200 с.
17. Бурдін В.М. Осудність та неосудність (кримінально-правове дослідження): монографія. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2010. – 780 с.
18. Бурчак Ф.Г. Квалификация преступлений. – К.: Политиздат Украины, 1985. – 120 с.
19. Бурчак Ф.Г. Учение о соучастии по советскому уголовному праву. – К.: Наукова думка, 1969. – 216 с.
20. Вапсва Ю.А. Помилка у змісті суб'єктивної сторони складу злочину: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. – Х.: УВС МВСУ, 2000. – 20 с.
21. Васильевский А.В., Кругликов Л.Л. Дифференциация ответственности в уголовном праве. – СПб.: Юридический центр Пресс, 2002. – 300 с.
22. Вереша Р.В. Суб'єктивні елементи підстави кримінальної відповідальності: Підручник. – К.: Атіка, 2006. – 740 с.
23. Винокуров В.Н. Объект преступления: теория, законодательство, практика: монография. – М.: Издательство «Юрлитинформ», 2010. – 224 с.
24. Волков Б.С. Мотив и квалификация преступлений. – Казань: Изд-во Казанского ун-та, 1968. – 166 с.
25. Воробей П.А. Кримінально-правове ставлення в вину: Монографія. – К.: Атіка, 2009. – 176 с.
26. Гарбатович Д.А. Квалификация уголовно-правовых деяний по субъективной стороне. Монография. – М.: Юрлитинформ, 2009. – 192 с.
27. Гаухман Л.Д. Квалификация преступлений: закон, теория, практика. – М.: АО «Центр ЮрИнфоР», 2003. – 448 с.
28. Гаухман Л.Д. Квалификация преступления: закон, теория, практика. – 4-е изд. – М.: ЮрИнфоР, 2010. – 559 с.
29. Глистин В.К. Проблема уголовно-правовой охраны общественных отношений (объект и квалификация преступлений). – Л.: Издательство Ленинградского ун-та, 1979. – 127 с.
30. Гуторова Н.О. Вчинення злочину організованою групою: Автореф. дис. ...к.ю.н.: 12.00.08. – Х., 1996. – 33 с.
31. Гуторова Н.А. Соучастие в преступлении по уголовному праву Украины: Учеб. пособие. – Х.: Рубикон, 1997. – 102 с.
32. Дагель П.С., Котов Д.П. Субъективная сторона преступления и ее установление. – Воронеж: Издательство Воронежского ун-та, 1974. – 243 с.
33. Демидова Л.М. Кримінальна відповідальність за створення злочинної організації. – Харків: Видавець СПД ФО Вапнярчук Н.М., 2005. – 256 с.

34. Дякур М.Д. Замах на злочин: проблеми кримінально-правової кваліфікації та відповідальності: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / ІДП ім. В.М. Корецького НАН України. – К., 2009. – 18 с.
35. Жаровська Г.П. Співучасть у злочині за кримінальним правом України: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Ін-т ДП ім. В. Корецького НАНУ. – К., 2003. – 19 с.
36. Звечаровский И.Э. Добровольный отказ от доведения преступления до конца. – СПб.: Изд-во Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2008. – 88 с.
37. Зелинский А.Ф. Рецидив преступлений (Структура, связи, прогнозирование). – Х.: Вища школа, 1980. – 152 с.
38. Зинченко И.А. Составные преступления. – Х.: Видавець СПД ФО Вапнярчук Н.М., 2005. – 176 с.
39. Зінченко І.О., Тютюгін В.І. Множинність злочинів: поняття, види, призначення покарання: Монографія / За заг. ред. проф. Тютюгіна В.І. – Харків: «Фінн», 2008. – 336 с.
40. Зінченко І.О., Тютюгін В.І. Одиначні злочини: поняття, види, кваліфікація: Монографія. – Харків: Видавництво «ФІНН», 2010. – 256 с.
41. Злобин Г.А., Никифоров Б.С. Умысел и его формы. – М.: Юрид. лит., 1972. – 264 с.
42. Иногамова-Хегай Л.В. Конкуренция уголовно-правовых норм при квалификации преступлений: Учеб. пособие. – М.: ИНФРА-М, 2002. – 169 с.
43. Кадников Н.Г. Квалификация преступлений и вопросы судебного толкования. – М.: Юриспруденция, 2011. – 246 с.
44. Караев Т.Э. Повторность преступлений. – М.: Юрид. лит., 1983. – 104 с.
45. Карпушин М.П., Курляндский В.И. Уголовная ответственность и состав преступления. – М.: Юрид. лит., 1974. – 232 с.
46. Кваліфікація злочинів: Навч. посіб. / За ред. О.О. Дудорова, Є.О. Письменського. – К.: Істина, 2011. – 430 с.
47. Кваша О.О. Организатор злочину. Кримінально-правове та кримінологічне дослідження: Монографія. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького, 2003. – 216 с.
48. Кобзева Е.В. Теория оценочных признаков в уголовном законе / Науч. ред. Н.А. Лопашенко. – М.: Юрлитинформ, 2009. – 264 с.
49. Ковітіді О.Ф. Інститут співучасті у кримінальному праві України: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / УВС МВСУ. – Х., 1999. – 18 с.
50. Козлов А.П. Понятие преступления. – СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2004. – 819 с.
51. Козлов А.П. Соучастие: Традиции и реальность. – СПб.: Юридический центр Пресс, 2001. – 362 с.
52. Козлов А.П. Учение о стадиях преступления. – СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2002. – 353 с.
53. Колосовский В.В. Квалификационные ошибки. – СПб.: Юридический центр Пресс, 2006. – 157 с.
54. Колосовский В.В. Теоретические проблемы квалификации уголовно-правовых деяний. – М.: Статут, 2011. – 398 с.
55. Коржанский Н.И. Объект и предмет уголовно-правовой охраны. – М.: Академия МВД СССР, 1980. – 248 с.
56. Коржанский Н.И. Объект посягательства и квалификация преступлений. – Волгоград: ВСШ МВД СССР, 1976. – 188 с.
57. Коржанський М.Й. Кваліфікація злочинів: Навч. посіб. – Вид. 3-є. – К.: Атіка, 2007. – 592 с.
58. Коржанський М.Й. Об'єкт і предмет злочину: Монографія. – Д.: Юрид. акад. Мін-ва внутр. справ; Ліра ЛТД, 2005. – 352 с.
59. Корнеева А.В. Теоретические основы квалификации преступлений: Учеб. пособие / Под ред. А.И. Рарога. – М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2007. – 176 с.

60. Кривошеин П.К. Повторность в советском уголовном праве (теоретические и практические проблемы). – К.: Вища школа, 1990. – 159 с.
61. Кудрявцев В.Н. Общая теория квалификации преступлений. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2007. – 304 с.
62. Кудрявцев В.Н. Объективная сторона преступления. – М.: Госюриздат, 1960. – 244 с.
63. Кузнецов В.В., Савченко А.В. Теорія кваліфікації злочинів: Підручник. – К.: КНТ, 2007. – 300 с.
64. Кузнецова Н.Ф. Ответственность за приготовление к преступлению и покушение на преступление по советскому уголовному праву. – М.: Изд-во Московского ун-та, 1958. – 204 с.
65. Кузнецова Н.Ф. Проблемы квалификации преступлений: лекции по спецкурсу «Основы квалификации преступлений» / Науч. ред. и предисл. академика В.Н. Кудрявцева. – М.: Изд. Дом «Городец», 2007. – 336 с.
66. Куринов Б.А. Научные основы квалификации преступлений. – М.: Издательство Московского ун-та, 1984. – 184 с.
67. Лащук Є.В. Предмет злочину в кримінальному праві України: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / НАВСУ. – К., 2005. – 20 с.
68. Лемешко О.М. Кримінально-правова оцінка потурання вчиненню злочину. – Х.: ФІНН, 2003. – 160 с.
69. Лесниевски-Костарева Т.А. Дифференциация уголовной ответственности. Теория и законодательная практика. – М.: Норма, 1998. – 296 с.
70. Макаров С.Д. Изменение квалификации преступлений и обвинения в уголовном судопроизводстве. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2009. – 215 с.
71. Максимович Р.Л. Поняття службової особи у кримінальному праві. Монографія. – Львів: ЛьвДУВС, 2008. – 304 с.
72. Малинин В.Б. Причинная связь в уголовном праве. – СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2000. – 316 с.
73. Малинин В.Б., Парфенов А.Ф. Объективная сторона преступления. – СПб.: Изд-во Юридического института (Санкт-Петербург), 2004. – 301 с.
74. Малков В.П. Совокупность преступлений. Вопросы квалификации и назначения наказания. – Казань: Изд-во Казан. ун-та, 1974. – 307 с.
75. Мальцев В.В. Принципы уголовного права и их реализация в правоприменительной деятельности. – СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2004. – 694 с.
76. Марін О.К. Кваліфікація злочинів при конкуренції кримінально-правових норм. Монографія. – К.: Атіка, 2003. – 224 с.
77. Маслак Н.В. Кримінальна відповідальність за готування до злочину: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Національна юридична академія України ім. Я. Мудрого. – Х., 2005. – 19 с.
78. Маслак Н.В. Кримінальна відповідальність за готування до злочину: Монографія. – Харків: Право, 2010. – 231 с.
79. Марітчак Т.М. Помилки у кваліфікації злочинів. Монографія. – К.: Атіка, 2004. – 188 с.
80. Мирошниченко Н.А. Состав преступления: Текст лекций. Изд. 2-е, доп. – О.: Фенікс, 2006. – 74 с.
81. Музыка А.А., Багиров С.Р. Причинная связь: уголовно-правовой очерк. – Хмельницкий, 2009. – 112 с.
82. Навроцький В.О. Основи кримінально-правової кваліфікації: Навч. посібник. – К.: Юрінком Інтер, 2006. – 704 с.
83. Навроцький В.О. Основи кримінально-правової кваліфікації: Навч. посібник. – 2-ге вид. – К.: Юрінком Інтер, 2009. – 512 с.
84. Навроцький В.О. Теоретичні проблеми кримінально-правової кваліфікації. – К.: Атіка, 1999. – 418 с.
85. Назаренко Г.В., Ситникова А.И. Неоконченное преступление и его виды. Монография. – М.: Ось-89, 2003. – 160 с.

86. Назаренко Г.В., Ситникова А.И. Теоретические основы квалификации преступлений: учебное пособие. – М.: Юрлитинформ, 2010. – 152 с.
87. Назаров А.Д. Влияние следственных ошибок на ошибки суда. – СПб.: Юридический центр Пресс, 2003. – 323 с.
88. Наумов А.В., Новиченко А.С. Законы логики при квалификации преступлений. – М.: Юрид. лит., 1978. – 104 с.
89. Нерсесян В.А. Ответственность за неосторожные преступления. – СПб.: Издательство «Юридический центр Пресс», 2002. – 223 с.
90. Никифоров А.С. Совокупность преступлений. – М.: Юрид. лит., 1965. – 133 с.
91. Никифоров Б.С. Объект преступления по советскому уголовному праву. – М.: Госюриздат, 1960. – 229 с.
92. Новицкий Г.В. Поняття і форми співучасті у злочині за кримінальним правом України: Наук.-практ. посіб. – К.: Вища шк., 2001. – 96 с.
93. Новоселов Г.П. Учение об объекте преступления. Методологические аспекты. – М.: Изд-во НОРМА, 2001. – 208 с.
94. Орымбаев Р. Специальный субъект преступления / Отв. ред. Баймурзин Г.И. – Алма-Ата: Наука КазССР, 1977. – 152 с.
95. Павлов В.Г. Квалификация преступления со специальным субъектом. – СПб.: Юридический центр Пресс, 2011. – 374 с.
96. Панов Н.И. Способ совершения преступления и уголовная ответственность. – Х.: Вища школа, 1982. – 161 с.
97. Панько К.А. Вопросы общей теории рецидива в советском уголовном праве. – Воронеж: Изд-во Воронеж. ун-та, 1988. – 187 с.
98. Пинаев А.А. Особенности составов преступлений с двойной и смешанной формами вины: Учеб. пособие. – Х.: Юрид. ин-т, 1984. – 52 с.
99. Пудовочкин Ю.Е. Учение о составе преступления. Учебное пособие. – М.: Юрлитинформ, 2009. – 248 с.
100. Рарог А.И. Квалификация преступлений по субъективным признакам. – СПб.: Юридический центр Пресс, 2002. – 304 с.
101. Редин М.П. Преступления по степени их завершенности. Монография. – М.: Издательство «Юрлитинформ», 2006. – 200 с.
102. Савченко А.В. Мотив і мотивація злочину. Монографія. – К.: Атіка, 2002. – 144 с.
103. Ситникова А.И. Приготовление к преступлению и покушение на преступление. Монография. – М.: Ось-89, 2006. – 160 с.
104. Скляр С.В. Вина и мотивы преступного поведения. – СПб.: Издательство Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2004. – 326 с.
105. Созанський Т.І. Кваліфікація сукупності злочинів: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / ЛьвДУВС. – Львів, 2009. – 20 с.
106. Стрижевська А.А. Сукупність злочинів за кримінальним правом України: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. – Київ, 2007. – 20 с.
107. Строган А.Ю. Склад злочину як підстава кримінальної відповідальності: Навчальний посібник. – К.: Атіка, 2007. – 424 с.
108. Судово-практичний коментар до Кримінального кодексу України / Упоряд. і авт. передмови М.І. Хавронюк. – К.: Юрисконсульт, 2008. – 550 с.
109. Тадевосян Л.З. Неоконченные преступления. Монография. – М.: Закон и право, ЮНИТИ-ДАНА, 2008. – 207 с.
110. Тарарухин С.А. Квалификация преступлений в следственной и судебной практике. – К.: Юринком, 1995. – 208 с.
111. Тарарухин С.А. Установление мотива и квалификация преступления. – К.: Вища школа, 1977. – 152 с.

112. Тарасова Ю.В. Специальный субъект преступления и его значение в уголовном праве. Монография. – М.: ВНИИ МВД России, 2007. – 128 с.
113. Тацкий В.Я. Объект и предмет преступления в советском уголовном праве. – Х.: Вища школа, 1988. – 198 с.
114. Тельнов П.Ф. Ответственность за соучастие в преступлении. – М.: Юрид. лит., 1974. – 208 с.
115. Терентьев В.И. Уголовная ответственность специального субъекта преступления по уголовному праву Украины. – Николаев, 2004. – 190 с.
116. Терентьев В.І. Відповідальність спеціального суб'єкта злочину за кримінальним правом України: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Одеська національна юридична академія. – Одеса, 2003. – 20 с.
117. Тимчук О.Л. Причинний зв'язок як ознака об'єктивної сторони складу злочину: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / ЛНУ ім. І. Франка. – Львів, 2005. – 19 с.
118. Тихий В.П., Панов М.І. Злочин, його види та стадії. – К.: Видав. Дім «Промені», 2007. – 40 с.
119. Трайнин А.Н. Общее учение о составе преступления. – М.: Госюриздат, 1957. – 364 с.
120. Трайнин А.Н. Состав преступления по советскому уголовному праву. – М.: Госюриздат, 1951. – 388 с.
121. Ус О.В. Кримінальна відповідальність за підбурювання до злочину. – Харків: Видавець СПД ФО Вапнярчук Н.М., 2007. – 264 с.
122. Ус О.В. Відповідальність за підбурювання до злочину: Навч. посіб. – Х.: Право, 2008. – 60 с.
123. Устименко В.В. Специальный субъект преступления. – Х.: Вища школа, 1989. – 104 с.
124. Учение о составе преступления в уголовном праве России и Китая: Сравнительно-правовое исследование / Под редакцией профессоров В.С. Комиссарова, А.И. Коробеева, Хе Бинсуна. – СПб.: Издательство Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2009. – 549 с.
125. Хавронюк М.І. Довідник з Особливої частини Кримінального кодексу України. – К.: Істина, 2004. – 504 с.
126. Шапченко С.Д. Оценочные признаки в составах отдельных преступлений: Автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. – К., 1988.
127. Шевченко Є.В. Злочини з похідними наслідками. – Х.: Видавець СПД ФО Вапнярчук Н.М., 2005. – 216 с.
128. Шевчук А.В. Стадії вчинення злочину: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / КНУ ім. Т. Шевченка. – К., 2002. – 19 с.
129. Шумихин В.Г. Правила квалификации преступлений. Учебное пособие. – М.: МПСИ, 2003. – 80 с.
130. Энциклопедия уголовного права. Том 4. Состав преступления. – СПб.: Издательство профессора Малинина, 2005. – 802 с.
131. Энциклопедия уголовного права. Том 5. Неоконченное преступление. – СПб.: Изд-во профессора Малинина, 2006. – 462 с.
132. Южанин В.Е., Армашова А.В. Проблемы рецидива преступлений и ответственности за него по уголовному праву России. – М.: Издательство «Юрлитинформ», 2007. – 192 с.
133. Яковлев А.М. Совокупность преступлений по советскому уголовному праву. – М.: Госюриздат, 1960. – 118 с.
134. Якушин В.А. Ошибка и ее уголовно-правовое значение. – Казань: Изд-во Казанского ун-та, 1988. – 128 с.
135. Ярмиш Н.М. Теоретичні проблеми причинно-наслідкового зв'язку в кримінальному праві (філософсько-правовий аналіз): Автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08 / НЮАУ ім. Я. Мудрого. – Харків, 2003. – 40 с.
136. Ярмыш Н.Н. Действие как признак объективной стороны преступления (проблемы психологической характеристики). – Харьков: Основа, 1999. – 84 с.

137. Ярмыш Н.Н. Теоретические проблемы причинно-следственной связи в уголовном праве (философско-правовой анализ): Монография. – Х.: Право, 2003. – 512 с.
138. Андрушко П. Кваліфікація злочинів: поняття та види // Вісник прокуратури. – 2003. – № 12. – С. 48–55.
139. Арутюнов А. Квалификация преступлений, совершенных группой лиц по предварительному сговору // Уголовное право. – 2007. – № 3. – С. 4–6.
140. Арутюнов А.А. Подстрекатель преступления // Государство и право. – 2002. – № 11. – С. 122–128.
141. Ахметшин Р., Гафурова Э. Момент окончания длящегося преступления (на примере захвата заложников) // Уголовное право. – 2007. – № 2. – С. 9–11.
142. Багмет А., Бычков В. Банда как организованная группа: теория и судебная практика // Уголовное право. – 2007. – № 4. – С. 4–7.
143. Батиргареева В. Рецидив злочинів за кримінальним законодавством України і зарубіжних країн: порівняльний аналіз // Вісник Академії правових наук України. – 2004. – № 1 (36). – С. 147–157.
144. Благоев Е. О квалификации рецидива преступлений по позитивным признакам // Уголовное право. – 2007. – № 2. – С. 22–26.
145. Брич Л. Значення видів об'єкта й таких ознак, як предмет і потерпілий у розмежуванні суміжних складів злочинів між собою і для розмежування складів злочинів, передбачених конкуруючими нормами // Вісник Львівського університету. Серія юридична. – 2007. – Випуск 44. – С. 226–242.
146. Брич Л.П. Закономірності розмежування складів злочинів // Життя і право. – 2004. – № 7. – С. 67–75.
147. Брич Л.П. Суміжні склади злочинів: поняття та ознаки // Підприємництво, господарство і право. – 2006. – № 6. – С. 102–109.
148. Быков В. Виды преступных групп: проблемы разграничения // Уголовное право. – 2005. – № 2. – С. 18–21.
149. Васильева Э.А. Общественная опасность – основной критерий отграничения административных правонарушений от преступлений // Государство и право. – 2007. – № 4. – С. 84–90.
150. Вереща Р. Помилка в кримінальному праві: поняття та основні види // Підприємництво, господарство і право. – 2005. – № 5. – С. 123–126.
151. Вереща Р. Поняття та підстава кримінальної відповідальності // Право України. – 2006. – № 12. – С. 97–103.
152. Гончарь И.Я. Концепция состава преступления в российском уголовном праве: сложившееся понимание и перспектива дальнейшего развития // Правоведение. – 2008. – № 3 (278). – С. 41–51.
153. Готін О., Готіна Д. Щодо проблеми відмежування злочинів від адміністративних проступків // Вісник прокуратури. – червень 2006 р. – № 6 (60). – С. 111–115.
154. Гультай М. Деякі проблеми виправлення помилок, пов'язаних з кваліфікацією злочинів // Право України. – 2001. – № 3. – С. 72–75.
155. Демидова Л. Кримінальна відповідальність за участь у злочинах, вчинених злочинною організацією // Право України. – 2003. – № 1. – С. 102–104.
156. Денисова А.С. Отграничение орудий и средств совершения преступления от предмета преступления // Сборник материалов Второй Междунар. науч.-практич. Конференции «Уголовное право: стратегия развития в XXI веке». – М.: Изд-во Проспект, 2005. – С. 121–125.
157. Дремин В.Н. Банда и преступная организация: проблемы разграничения // Новый Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення: Матер. міжнар. наук.-практ. конф. [Харків] 25-26 жовтня 2001 р. / Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К.–Х.: Юрінком Інтер, 2002. – С. 180–181.
158. Дугин А.Т. Проблема основания уголовной ответственности // Правовая политика и правовая жизнь. – 2005. – № 4 (21). – С. 123–127.

159. Емельянов В.П. Понятие объекта преступлений в уголовно-правовой науке // Право і безпека. – 2002. – № 4. – С. 7–11.
160. Єфремов С.О. Причинний зв'язок як об'єктивна ознака співучасті у злочині // Альманах кримінального права: збірник статей. Вип. 1 / Відповід. ред. П.П. Андрушко, П.С. Берзін. – К.: Правова єдність, 2009. – С. 224–248.
161. Єфремов С. Форми участі в організованій злочинній діяльності. Їх відображення у Кримінальному кодексі // Вісник прокуратури. – 2003. – № 4 (22). – С. 53–58.
162. Єфремов С. Функціональне розмежування як специфічна властивість організованої злочинної діяльності // Прокуратура. Людина. Держава. – 2005. – № 6 (48). – С. 36–42.
163. Єфремов С.О., Редька А.І. Деякі питання кваліфікації злочинів, вчинених організованою групою // Вісник Верховного Суду України. – 2001. – № 4 (26). – С. 54–59.
164. Жук В.Г., Кузнецов В.В., Смаглюк О.В. Щодо кваліфікації діяльності злочинних об'єднань // Адвокат. – 2005. – № 4. – С. 3–5.
165. Зеленецький В. Порухення кримінальної справи при різних варіантах конкуренції кримінально-правових норм // Вісник прокуратури. – 2001. – № 5 (11). – С. 12–17.
166. Иногамова Л.В. Конкуренция норм при назначении наказания в пределах санкции статьи Особенной части Уголовного кодекса // Государство и право. – 1999. – № 8. – С. 63–71.
167. Иногамова-Хегай Л.В. Конкуренция норм об освобождении от наказания // Государство и право. – 2000. – № 2. – С. 57–64.
168. Иногамова-Хегай Л.В. Конкуренция уголовно-правовых норм о назначении наказания // Государство и право. – 2001. – № 5. – С. 61–68.
169. Іваненко І.В. Створення злочинної організації: окремі аспекти кваліфікації // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 33. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2006. – С. 433–438.
170. Іл'їна О. Кваліфікація повторного вчинення корисливих злочинів проти власності // Юриспруденція: теорія і практика. – 2006. – № 2 (16). – С. 7–16.
171. Кваша О. Об'єктивні ознаки діяльності організатора злочину // Право України. – 1999. – № 1. – С. 106–108.
172. Кваша О.О. Спільність участі як об'єктивно-суб'єктивна ознака співучасті у злочині // Часопис Київського університету права. – 2007. – № 3. – С. 144–149.
173. Коротких Н. Виды рецидива преступлений // Уголовное право. – 2005. – № 4. – С. 30–31.
174. Кузнецов В.В. Комп'ютерна інформація як новий предмет злочину // Новий Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення: Матер. міжнар. наук.-практ. конф. [Харків] 25-26 жовтня 2001 р. / Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К.–Х.: Юрінком Інтер, 2002. – С. 196–199.
175. Кузнецова Н.Ф., Кудрявцев В.Н. Квалификация соучастия в преступлении // Советская юстиция. – 1962. – № 19. – С. 13–17.
176. Лашук Є. Інформація з обмеженим доступом як предмет злочину // Право України. – 2001. – № 3. – С. 75–78.
177. Лемешко О.М. Встановлення злочинної бездіяльності // Новий Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення: Матер. між нар. наук.-практ. конф. Харків 25-26 жовтня 2001 р. / Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К.–Х.: Юрінком Інтер, 2002. – С. 52–55.
178. Лизогуб Я. Поняття «виконавець злочину» в новому кримінальному законодавстві // Вісник прокуратури. – 2003. – № 3 (21). – С. 47–49.
179. Ляпунов Ю. Состав преступления: гносеологический и социально-правовой аспекты // Уголовное право. – 2005. – № 5. – С. 44–48.
180. Ляпунов Ю., Родина Л. Функции состава преступления // Уголовное право. – 2005. – № 3. – С. 44–48.
181. Макашвили В.Г., Церетели Т.В. Состав преступления как основание уголовной ответственности // Советское государство и право. – 1954. – № 5. – С. 67–77.

182. Марітчак Т. Помилки у кваліфікації злочинів як предмет судового реагування: поняття, види та процесуальні способи усунення // *Право України*. – 2002. – № 10. – С. 44–49.
183. Марітчак Т. Причини помилок у кваліфікації злочинів: результати соціологічного дослідження // *Право України*. – 2001. – № 7. – С. 48–51.
184. Марітчак Т.М. Помилки в кваліфікації злочинів при застосуванні Кримінального кодексу України 2001 року // *Новий Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення: Матер. міжнар. наук.-практ. конф. Харків 25-26 жовтня 2001 р. / Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К.-Х.: Юрінком Інтер, 2002. – С. 105–107.*
185. Марцев А. Состав преступления: структура и виды // *Уголовное право*. – 2005. – № 2. – С. 47–49.
186. Милюков С., Дронова Т. Определение понятия неоконченного преступления в современной уголовно-правовой литературе // *Уголовное право*. – 2008. – № 2. – С. 42–47.
187. Мороз М.А. Повторність та сукупність злочинів: окремі питання кваліфікації // *Вісник Верховного Суду України*. – 2007. – № 5 (81). – С. 35–39.
188. Мочкош Я. Зміст та об'єктивні форми злочинної дії // *Право України*. – 1996. – № 11. – С. 53–57.
189. Мочкош Я. Форми співучасті у кримінальному праві України: проблемні питання // *Право України*. – 2006. – № 3. – С. 113–116.
190. Музика А.А., Багіров С.Р. Причинний зв'язок у кримінальному праві: сучасний стан проблеми // *Альманах кримінального права: збірник статей. Вип. 1 / Відповід. ред. П.П. Андрушко, П.С. Берзін. – К.: Правова єдність, 2009. – С. 324–367.*
191. Навроцький В. Види суб'єкта кримінально-правової кваліфікації // *Право України*. – 2000. – № 3. – С. 109–113.
192. Навроцький В. Гарантії законності кримінально-правової кваліфікації // *Вісник Академії правових наук України*. – 2000. – № 3 (22). – С. 159–168.
193. Навроцький В. Склад злочину як програма кримінально-правової кваліфікації // *Юридический вестник*. – 2000. – № 3. – С. 117–121.
194. Навроцький В.О. Недопустимість подвійного вмінення як принцип кримінально-правової кваліфікації // *Адвокат*. – 2000. – № 3 (18). – С. 9–12.
195. Навроцький В.О. Поняття і види функцій кримінально-правової кваліфікації // *Правова держава. Вип. 11. – К., 2000. – С. 418–426.*
196. Навроцький В.О. Про законність підстав кримінально-правової кваліфікації // *Життя і право*. – 2004. – № 3. – С. 62–65.
197. Огородник А. Особливості конкретизації оціночних понять в системі складу злочину // *Право України*. – 2001. – № 11. – С. 117–120.
198. Орлеан А.М. Людина – потерпіла особа чи предмет злочину? // *Кримінально-правова охорона життя та здоров'я особи: Матер. наук.-практ. конф. [Харків] 22-23 квітня 2004 р. / Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К.-Х.: Юрінком Інтер, 2004. – С. 54–56.*
199. Пысина Г. Совокупность преступлений: реальная или идеальная? // *Законность*. – 1998. – № 4. – С. 26–27.
200. Савченко А.В. Поняття та практичне значення мотиву злочину // *Науковий вісник Української академії внутрішніх справ*. – 1998. – № 1. – С. 76–83.
201. Санталов А.И. Состав преступления и некоторые вопросы общей части уголовного права // *Правоведение*. – 1960. – № 1. – С. 98–104.
202. Сенаторов М.В. Проблеми урахування обставин, пов'язаних із потерпілим, при кваліфікації злочинів проти життя та здоров'я особи // *Кримінально-правова охорона життя та здоров'я особи: Матер. наук.-практ. конф. [Харків] 22-23 квітня 2004 р. / Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К.-Х.: Юрінком Інтер, 2004. – С. 87–89.*
203. Ситникова А. Реальные и фиктивные покушения на преступление // *Уголовное право*. – 2005. – № 5. – С. 52–53.
204. Сорокин А.И. Проблемный анализ форм множественности преступлений по уголовному праву России // *Современное право*. – 2007. – № 1. – С. 85–87.

205. Спивак С. Понятие совокупности преступлений и ее виды // Уголовное право. – 2005. – № 5. – С. 54–56.
206. Стрельцов Є.Л. Спеціальний суб'єкт злочину у новому Кримінальному кодексі України // Новий Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення: Матер. міжнар. наук.-практ. конф. Харків 25-26 жовтня 2001 р. / Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К.–Х.: Юрінком Інтер, 2002. – С. 59–61.
207. Стрижевська А. Визначення змісту поняття «повторність злочинів» за чинним Кримінальним кодексом України // Прокуратура. Людина. Держава. – 2004. – № 5 (35). – С. 57–64.
208. Тихий В. Готування до злочину (коментар статті 14 Кримінального кодексу України) // Вісник Конституційного Суду України. – 2004. – № 3. – С. 70–72.
209. Тихий В. Добровільна відмова від злочину (коментар статті 17 Кримінального кодексу України) // Вісник Конституційного Суду України. – 2004. – № 5. – С. 117–120.
210. Тихий В. Закінчений та незакінчений злочин. Кримінальна відповідальність за незакінчений злочин (коментар статей 13, 16 Кримінального кодексу України) // Вісник Конституційного Суду України. – 2004. – № 2. – С. 104–109.
211. Тихий В. Замах на злочин (коментар статті 15 Кримінального кодексу України) // Вісник Конституційного Суду України. – 2004. – № 4. – С. 91–94.
212. Тихий В. Підстава кримінальної відповідальності за новим Кримінальним кодексом України // Вісник Конституційного Суду України. – 2002. – № 3. – С. 50–52.
213. Тихий В.П. Проблеми застосування норм Кримінального кодексу України про стадії злочину // Новий Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення: Матер. міжнар. наук.-практ. конф. Харків 25-26 жовтня 2001 р. / Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К.–Х.: Юрінком Інтер, 2002. – С. 56–59.
214. Ткаченко В. Вчинення злочину за попередньою змовою групою осіб як форма співучасті // Право України. – 2007. – № 6. – С. 115–118.
215. Трубников В.М. Нове універсальне поняття об'єкта злочину // Наука і правоохорона. – 2009. – № 1-2 (3-4). – С. 85–89.
216. Трубников В.М. Новый взгляд на объект преступления // Право і безпека. – 2002. – № 1. – С. 80–88.
217. Устрицька Н. Проблема розмежування повторності злочинів та продовжуваного злочину // Вісник Львівського університету. Серія юридична. – 2007. – Випуск 44. – С. 288–294.
218. Фесенко Е.В. Ценности как объект преступления // Научные труды РАЮН. В 3-х томах. Выпуск 3: Т. 2. – М.: Юрист, 2003. – С. 667–671.
219. Фесенко Є. Об'єкт злочину з погляду реалій // Юридичний вісник України. – 1997. – № 33. – С. 3.
220. Фесенко Є. Цінності як об'єкт злочину // Право України. – 1999. – № 6. – С. 75–78.
221. Хавронюк М.І. Деяко про мету, мотив і спрямованість суспільно небезпечного діяння // Життя і право. – 2004. – № 4. – С. 60–64.
222. Хавронюк М.І., Мельник М.І. Ознаки і поняття організованої групи та злочинної організації (кримінально-правовий аспект) // Право України. – 2000. – № 4. – С. 59–64.
223. Хавронюк Н.И. Соотношение преступлений и других правонарушений (на примере законодательства Украины) // Соотношение преступлений и иных правонарушений: современные проблемы. Материалы IV Международной научно-практической конференции, посвященной 250-летию образования Московского государственного университета им. М.В. Ломоносова, 27-28 мая 2004 г. – М.: ЛексЭст, 2005. – С. 610–622.
224. Хряпінський П.В. Підстава кримінально-правової кваліфікації правомірної поведінки // Проблеми кримінального права, процесу та криміналістики: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 9 жовтня 2009 р.). – Одеса, 2009. – С. 276–279.
225. Шапченко С.Д. Кваліфікація злочинів як соціально-правове явище: основні юридичні аспекти // Альманах кримінального права: збірник статей. Вип. 1 / Відповід. ред. П.П. Андрушко, П.С. Берзін. – К.: Правова єдність, 2009. – С. 415–423.

226. Шарапов Р. Классификация составов преступлений на формальные и материальные: миф или реальность? // Уголовное право. – 2000. – № 3. – С. 51–54.
227. Шарапов Р.Д. К вопросу о бездействии в уголовном праве // Правоведение. – 1998. – № 3. – С. 98–102.
228. Шкредова Э.Г. Множественность преступлений по уголовному законодательству и доктрине начала XX века // Современное право. – 2007. – № 2. – С. 91–93.
229. Шнитенков А. Проблемы квалификации при совокупности преступлений // Уголовное право. – 2005. – № 2. – С. 68–71.
230. Шумихин В.Г. Квалификация преступлений – интегральное правовое понятие // Правоведение. – 2006. – № 3 (266). – С. 120–126.

Інформаційні ресурси

1. Верховна Рада України
<http://www.rada.gov.ua/>
2. Верховний Суд України
<http://www.scourt.gov.ua/>
3. Вищий Господарський суд України
<http://www.arbitr.gov.ua/>
4. Кабінет Міністрів України
<http://www.kmu.gov.ua/>
5. Міністерство юстиції України
<http://www.minjust.gov.ua/>
6. Інформаційно-пошукова система по законодавству «Ліга»
<http://www.liga.kiev.ua/>
7. <http://www.nau.kiev.ua/>
8. www.lawukraine.com
9. www.pravovik.com.ua

ОРІЄНТОВНІ ПИТАННЯ ДЛЯ КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ З КУРСУ «ТЕОРІЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ»

1. Поняття та значення кваліфікації злочинів
2. Місце кваліфікації в процесі застосування норми права
3. Основні етапи кваліфікації злочинів
4. Логічні прийоми кваліфікації злочинів
5. Принципи кваліфікації злочинів
6. Склад злочину як законодавча модель для кваліфікації злочинів
7. Підстави та передумови кваліфікації злочинів
8. Значення для кваліфікації злочинів класифікації складів злочину на «матеріальні», «формальні» та «усічені»
9. Юридичне закріплення результатів кваліфікації злочинів
10. Помилки у кваліфікації злочинів: причини та шляхи усунення
11. Поняття правил кваліфікації злочинів та їх класифікація
12. Правила кваліфікації злочинів при конкуренції кримінально-правових норм
13. Значення юридичної практики, прецедентів і доктрини кримінального права для кваліфікації злочинів
14. Значення об'єкта злочину для його кваліфікації
15. Значення предмета злочину для його кваліфікації
16. Врахування діяння як обов'язкової ознаки об'єктивної сторони при кваліфікації злочинів
17. Суспільно небезпечні наслідки: поняття, види та кримінально-правове значення
18. Проблеми встановлення причинного зв'язку між суспільно небезпечним діянням і суспільно небезпечними наслідками
19. Значення факультативних ознак об'єктивної сторони злочину для кваліфікації
20. Врахування вини та її форм при кваліфікації злочинів
21. Значення мотиву та мети для кримінально-правової оцінки вчиненого
22. Значення емоційного стану особи для кримінально-правової кваліфікації
23. Правила кваліфікації при фактичних і юридичних помилках
24. Проблеми врахування ознак суб'єкта злочину при кваліфікації злочинів
25. Врахування віку злочинця в процесі кваліфікації злочину
26. Значення ознак спеціального суб'єкта при кваліфікації злочинів
27. Проблеми кваліфікації закінченого злочину
28. Визначення моменту закінчення злочину і його вплив на кваліфікацію
29. Особливості кваліфікації дій винних осіб при готуванні до злочину
30. Проблеми кваліфікації незакінченого злочину при альтернативному і неконкретизованому умислі
31. Особливості кваліфікації замаху на злочин
32. Кваліфікація у зв'язку з добровільною відмовою від вчинення злочину
33. Кваліфікація дій виконавця
34. Кваліфікація дій організатора, підбурювача та пособника
35. Кваліфікація злочинів, вчинених групою осіб за попередньою змовою
36. Кваліфікація діянь членів злочинної організації
37. Добровільна відмова від доведення злочину до кінця при співучасті
38. Кваліфікація невдалої співучасті та співучасті у незакінченому злочині
39. Кваліфікація дій співучасників при ексцесі виконавця
40. Кваліфікація співучасті у злочинах зі спеціальним суб'єктом
41. Кваліфікація причетності до злочину
42. Кваліфікація вчиненого при провокації злочину
43. Кваліфікація сукупності злочинів
44. Кваліфікація повторності злочинів

45. Кваліфікація рецидиву злочинів
46. Кваліфікація триваючих, продовжуваних і складених злочинів
47. Кваліфіковані склади злочинів як засіб диференціації кримінальної відповідальності
48. Привілейовані склади злочинів як засіб диференціації кримінальної відповідальності
49. Правила кваліфікації злочинів, відповідальність за які диференційована
50. Поняття і значення розмежування злочинів
51. Розмежування окремих складів злочинів
52. Проблеми відмежування злочинів від інших правопорушень в ході кримінально-правової кваліфікації
53. Поняття і значення неправильної кримінально-правової кваліфікації
54. Поняття та підстави зміни кримінально-правової кваліфікації
55. Межі та порядок зміни кримінально-правової кваліфікації
56. Особливості кваліфікації злочинів у законодавстві Європейських країн.

Орієнтовні тестові завдання для модульного контролю знань студентів з курсу «Теорія кваліфікації злочинів»

* Склад злочину – це:

-) сукупність встановлених у кримінальному законі юридичних ознак (об'єктивних і суб'єктивних), що визначають вчинене суспільно небезпечне діяння як злочинне;
-) сукупність передбачених у кримінальному законі правил, які охороняються під страхом покарання;
-) сукупність встановлених у кримінальному законі юридичних ознак (внутрішніх і зовнішніх), що є передумовою кримінальної відповідальності;
-) сукупність встановлених у кримінальному законі юридичних ознак (об'єктивних і суб'єктивних), що визначають вчинене діяння як незлочинне.

* Склад злочину з пом'якшуючими обставинами, які значною мірою знижують суспільну небезпечність і караність даного виду злочину:

-) основний;
-) привілейований;
-) обмежений;
-) кваліфікований.

* При конкуренції загальної та спеціальної норм застосовується:

-) загальна норма;
-) спеціальна норма;
-) спочатку загальна, а потім і спеціальна;
-) спочатку спеціальна, а потім і загальна.

* Кваліфікація злочинів – це:

-) поділ їх на групи залежно від того чи іншого критерію;
-) точне встановлення відповідності вчиненого винним суспільно небезпечного діяння складу конкретного злочину, закріпленого у кримінальному законі;
-) сукупність усіх злочинів, вчинених на певній території за певний час;
-) кількість розкритих на певній території за відповідний період часу злочинів.

* Додатковий безпосередній об'єкт може бути двох видів:

-) обов'язковий і родовий;
-) обов'язковий і факультативний;
-) обов'язковий і загальний;
-) обов'язковий і видовий;
-) груповий і видовий.

* З точки зору характеристики суб'єктивної сторони готування до злочину можливе:

-) тільки з прямим умислом;
-) з прямим і непрямим умислом;
-) з прямим і евентуальним умислом;
-) з прямим умислом та злочинною самовпевненістю.

* Якщо особа усвідомлювала суспільно небезпечний характер свого діяння (дії або бездіяльності), передбачала його суспільно небезпечні наслідки і бажала їх настання, то злочин вважається вчиненим:

-) з прямим умислом;
-) з непрямим умислом;

-) з необережності;
-) внаслідок злочинної недбалості.

* Обов'язковою умовою кримінальної відповідальності особи за бездіяльність є:

-) наявність у неї обов'язку діяти певним чином і наявність у даних конкретних умовах реальної можливості діяти в такий спосіб;
-) наявність у неї бажання діяти певним чином і наявність у даних конкретних умовах бажання діяти у такий спосіб;
-) наявність у неї евентуального умислу;
-) наявність у неї спонукання діяти певним чином і наявність у даних конкретних умовах мотиву діяти в такий спосіб.

* З якого віку настає кримінальна відповідальність за звалтування?

-) 11 р.;
-) 14 р.;
-) 16 р.;
-) 18 р.

* Готування до якого злочину не тягне за собою кримінальної відповідальності?

-) лише до менш тяжкого злочину;
-) лише до злочину невеликої тяжкості;
-) лише до менш тяжкого і злочину невеликої тяжкості;
-) до будь-якого злочину.

* Добровільна відмова від доведення злочину до кінця можлива:

-) на будь-якій стадії вчинення злочину;
-) лише на стадії готування до злочину;
-) лише на стадії замаху на вчинення злочину;
-) на стадії готування до злочину і замаху на вчинення злочину.

* Кримінальна відповідальність за замах на злочин настає:

-) лише за тією статтею Особливої частини КК, яка передбачає відповідальність за злочин, на вчинення якого замахнулася особа;
-) лише за статтею Загальної частини КК, яка передбачає замах на злочин;
-) за статтею Загальної частини КК, що передбачає замах на злочин, і за тією статтею Особливої частини КК, яка передбачає відповідальність за закінчений злочин;
-) жодна з наведених вище відповідей не є правильною.

* Усічені склади злочинів – це:

-) склади злочинів, у яких момент закінчення злочину співвідноситься з моментом настання шкідливих наслідків;
-) склади злочину, момент закінчення яких віднесено на ранню стадію розвитку злочинної діяльності – на стадію готування;
-) склади злочинів, які достатньо не виписані у кримінальному законі;
-) склади злочинів, момент закінчення яких співвіднесено з моментом виконання винним діяння, яке утворює об'єктивну сторону складу або її частину.

ЗМІСТ

НАЗВА РОЗДІЛУ	СТОРІНКА
РОЗДІЛ І. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ»	2
РОЗДІЛ ІІ. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	3
В С Т У П	3
ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	5
СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	6
ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ (ПРАКТИЧНИХ) ЗАНЯТЬ	7
САМОСТІЙНА РОБОТА	7
ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ	7
МЕТОДИ НАВЧАННЯ	8
МЕТОДИ КОНТРОЛЮ	8
МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	8
РОЗДІЛ ІІІ. КРИТЕРІЇ УСПІШНОСТІ	9
ПОРЯДОК ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ	9
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	12
ОРІЄНТОВНІ ПИТАННЯ ДЛЯ КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ З КУРСУ «ТЕОРІЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ»	23
ОРІЄНТОВНІ ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ МОДУЛЬНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ З КУРСУ «ТЕОРІЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ»	25